

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/36/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321010068
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2321010068.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného O. P., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 17. marca 2021, sp. zn. 9T/6/2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. mája 2021 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 17.03.2021, sp. zn. 9T/6/2021 bol obžalovaný O. P. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe,

že

dňa 03.11.2020 v čase od 09:37 hod. do 10:40 hod. v meste Galanta na ulici Vajanského pred domom č. 909/1 z odstaveného neuzamknutého motorového vozidla značky ISUZU, evidenčného čísla SA198DK zo športového ruksaku čiernej farby s nápisom Lion Group, ktorý sa nachádzal medzi prednými sedadlami vodiča a spolujazdca odcudzil hnedú koženú peňaženku značky Emporio s finančnou hotovosťou 2.400,- eur, z toho 2.000,- Eur boli finančné prostriedky spoločnosti Lion Group SK s. r. o. a 400,- eur finančná hotovosť poškodeného A. A., občiansky preukaz, vodičský preukaz, 2 kusy strojnícke preukazy, preukaz poistenca Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a. s., bankomatové karty I. X., Z. I., F. I., S. S. a živnostenský preukaz, preukaz BOZP, všetko na meno A. A., čím poškodenej spoločnosti Lion Group SK s.r.o., so sídlom Hlavná 43, Tešedíkovo spôsobil škodu krádežou 2.000,- eur a poškodenému A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. č. XXX spôsobil škodu vo výške 420,- eur.

Za túto trestnú činnosť okresný súd uložil obžalovanému podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), § 37 písm. m), 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona okresný súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 83 ods. 1 písm. c) Trestného zákona okresný súd obžalovanému zhabal veci a to: pokladničný doklad z predajne Infinity team s.r.o. (turistická pánska bunda CMP, pánske ponožky, taška - v celkovej sume 82,08 eur, pánska bunda sivo modrej farby zn. CMP, pánske ponožky čiernej farby, power bank 3 ku Xiaomi svetlo sivej farby s bielym príslušenstvom (USB port), pokladničný doklad zo spoločnosti Slovnaft a.s. (dobitie telefónu - 20 eur), pokladničný doklad od spoločnosti Správa športových zariadení mesta Galanta (ubytovňa - 37,50 eur), pokladničný doklad zo spoločnosti Mobile online s.r.o. - puzdro zn. Breath na m.t. Huawei P40 (čiernej farby), tepláková súprava zn. Black Squad čiernej farby, pokladničný

doklad z predajne New Yorker (Fishbone tričko, Fishbone mikina, Fishbone dlhé nohavice v celkovej sume 54,97 eur), pokladničný doklad z predajne Infinity team s.r.o. (pánska voľnočasová obuv zn. NIKE v sume 99,99 eur), mobilný telefón zn. Huawei P40 Lite čiernej farby, IMEI 1: XXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI 2: XXXXXXXXXXXXXXXX, bluetooth slúchadlá Xiaomi Haylou GT1, pánska parfumovaná voda CARBON v čiernej krabičke, pánske tričko s krátkymi rukávami oranžovej farby zn. Fishbone, pokladničný doklad spoločnosti Mobil online s.r.o. (mobilný telefón Huawei P 40 Lite, puzdro Venus Liquid Lite Huawei, Power Banka - v celkovej sume 206,96 eur), obal na mobilný telefón zn. Venus Liquid Lite Huawei červenej farby.

Podľa § 83 ods. 2 Trestného zákona rozhodol, že vlastníkom zhabaných vecí sa stáva štát.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku okresný súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodeným:

- spoločnosti Lion Group SK s.r.o., IČO: 53 024 737, so sídlom Hlavná 43, Tešedíkovo 925 82 škodu vo výške 2.000,- eur (dvetisíc eur),

- A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. č. XXX škodu vo výške 325,20 eur (tristodvadsaťpäť eur a dvadsať centov).

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku okresný súd poškodeného A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. č. XXX so zvyškom svojho nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Okresný súd rozsudok odôvodnil v rozsahu č. I. 174-176 spisu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Okresný súd vyhlásenie uznesením v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaný priznal k spáchanému skutku nevykonával, vykonával len dokazovanie k výroku o treste , náhrade škody a ochranného opatrenia.

Následne vykonával dokazovanie oboznámením listinných dôkazov - lustrácie z registra priestupkov, lustrácie z registra trestov, správy o povesti, hodnotenia Ústavu na výkon väzby Leopoldov, zápisnice o vydaní veci a potvrdenia o vrátení veci. Z listinných dôkazov okresný súd zistil, že obžalovaný má evidovaných 9 priestupkov a v odpise registra trestov má evidovaných 15 záznamov, prevažne pre majetkovú trestnú činnosť. Zo správy o povesti vyplynulo, že na obžalovaného neboli na mestský úrad S. podané sťažnosti. Z hodnotenia Ústavu na výkon väzby Leopoldov vyplynulo, že obžalovaný vo výkone väzby nemal problémy s adaptáciou na jej podmienky, správanie a vystupovanie bolo na požadovanej úrovni, konfliktné situácie medzi obvinenými nevyvolával, nebol disciplinárne odmenený ani potrestaný.

Pri určovaní druhu a výmery trestu okresný súd prihliadol na spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, a pomery a možnosti jeho nápravy. Pri zvažovaní všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na to, že zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, teda priznal sa k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval a zároveň zistil aj jednu priťažujúcu okolnosť - § 37 písm. m/ Trestného zákona, nakoľko obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Preto okresný súd pri vyrovnanom počte poľahčujúcich a priťažujúcich okolností ukladal trest s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona v nezmenenej trestnej sadzbe 0 až 2 roky.

Obžalovaný bol v minulosti už viackrát súdne trestaný (15 záznamov v registri trestov - prevažne za majetkovú trestnú činnosť) a preto okresný súd ustálil, že trestná minulosť obžalovaného by odôvodňovala uloženie trestu odňatia slobody v troch štvrtinách trestnej sadzby, avšak pri hodnotení osoby páchatela, jeho pomerov a možnosti jeho nápravy prihliadol okresný súd na celkový postoj obžalovaného k predmetnej trestnej činnosti, keď sa ku skutku od začiatku trestného konania priznával, svoj skutok oľutoval a na hlavnom pojednávaní urobil i vyhlásenie o vine, ktoré súd v celom rozsahu prijal, a opätovne svoj skutok oľutoval a prejavil záujem uhradiť spôsobenú škodu. Preto okresný súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody v polovici trestnej sadzby - vo výmere 1 rok, ktorý považoval za primeraný a spravodlivý, spĺňajúci tak individuálnu ako i generálnu výchovnú funkciu.

Zároveň v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona okresný súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Okresný súd zároveň rozhodol o zhabaní vecí, ktoré obžalovaný v prípravnom konaní dobrovoľne vydal ako veci, ktoré mu nepatrili a boli výnosom zo žalovanej trestnej a okresný súd zároveň rozhodol, že vlastníkom zhabaných vecí sa stáva štát. Rovnako z vykonaného dokazovania vo vzťahu k uplatnenej náhrade škody poškodenými mal okresný súd za preukázané, že obžalovaný svojim konaním spôsobil spoločnosti Lion Group SK s.r.o. škodu v uplatnenej výške 2.000,- Eur a preto zaviazal obžalovaného spôsobenú škodu uhradiť. Vo vzťahu ku škode uplatnenej poškodeným A. A., ktorú si tento uplatnil vo výške 400,- Eur, okresný súd uviedol, že tomuto poškodenému priznal náhradu škody vo výške zodpovedajúcej rozdielu uplatnenej škody a sumy, ktorá bola poškodenému vrátená už v prípravnom konaní vyšetrovateľom, teda poškodenému A. A. priznal náhradu škody vo výške 325,20,- Eur a so zvyškom jeho nároku na náhradu škody ho odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní zahlásil odvolanie okresný prokurátor č. I. 173 spisu, ktoré v rozsahu č. I. 185-186 spisu odôvodnil.

V odôvodnení odvolania prokurátor najskôr zhrnul obsah rozsudku okresného súdu. Uviedol, že rozsudok vo výrokovej časti týkajúcej sa uloženia trestu odňatia slobody uloženej v polovici trestnej sadzby nepovažuje za primeraný a postačujúci na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a. Podľa názoru prokurátora okresný súd a pri určovaní výmery trestu jednostranne zameril len na tie okolnosti, ktoré svedčia v prospech obžalovaného a opomenul prihliadnúť aj na ďalšie okolnosti prípadu, ktoré sú z hľadiska určenia výmery trestu relevantné. Prokurátor v ďalšom poukazuje na trestnú minulosť obžalovaného, ktorý má 15 záznamov v registri trestov, pričom ide opäť o odsúdenia za majetkovú trestnú činnosť a najmä na tú skutočnosť, že skutok spáchal len dva a pol mesiaca po prepustení z väzby na slobodu za súčasného nahradenia probačného dohľadu zo dňa 19.08.2020. Na základe uvedeného má za to, že obžalovanému je potrebné uložiť trest prísnejší a spravodlivejší a to nepodmienečný trest odňatia slobody minimálne 18 mesiacov.

Záverom prokurátor navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a vo veci sám rozhodol rozsudkom, pričom uloží obžalovanému za spáchaný trestný čin primeraný a spravodlivý trest a to trest odňatia slobody, ktorý bude aspoň v troch štvrtinách trestnej sadzby, resp. pri hornej hranici trestnej sadzby.

Dňa 22.04.2021 bolo Krajskému súdu v Trnave doručené vyjadrenie obžalovaného k odvolaniu okresného prokurátora, ktoré podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Eleonóry Zuzákovvej. Vo vyjadrení uviedol, že podľa jeho názoru mu okresný súd vymeral dostatočne prísny a spravodlivý trest. Uvádza, že jeho neodvolateľné vyhlásenie viny a skutočnosti, že svoje konanie oľutoval, bolo správne pri výmere trestu zohľadnené, keďže v rozsahu jeho priznania sa nevykonalo kontradiktórne hlavné pojednávanie, čo zakladalo v jeho prípade dôvod pre mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby. Záverom navrhol na základe uvedeného odvolanie okresného prokurátora zamietnuť ako nedôvodné.

Konanie na odvolacom súde

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie prostredníctvom video-konferenčného zariadenia za prítomnosti obžalovaného, obhajcu a prokurátorky krajskej prokuratúry.

Prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že sa v plnom rozsahu pridrižava dôvodov ktoré uviedla prokurátorka okresnej prokuratúry v písomnom vyhotovení svojho odvolania a navrhuje tomuto odvolaniu vyhovieť.

Obhajca obžalovaného sa pridrižoval svojho písomného vyjadrenia a žiadal, aby odvolanie okresnej prokuratúry bolo zamietnuté.

Obžalovaný O. P. uviedol, že sa ku skutku priznal v plnom rozsahu a všetkého ľutuje.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v citovanom ustanovení § 317 odsek 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone a dospel k zisteniu, že odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry nie je dôvodné.

Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že:

- prokurátorka Okresnej prokuratúry Galanta podala dňa 15.januára 2021 pod sp.zn.1Pv 522/20/2202 podľa § 234 odsek 1 Trestného zákona obžalobu na O. P. pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona

- Okresný súd Galanta trestným rozkazom zo dňa 26.01 2021 pod sp.zn.9T/6/2021 uznal O. P. za vinného v zmysle podanej obžaloby a uložil mu nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok so zaradením obvineného do výkonu trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, zároveň uložil trest prepadnutia vecí a uložil obvinenému povinnosť nahradiť poškodeným spôsobenú škodu, proti tomuto rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote podal obvinený ako aj prokurátor okresnej prokuratúry odpor

- vo veci bol určený termín hlavného pojednávania na deň 17.03.2021, kde obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Galanta zo dňa 15.01.2021 sp. zn.1Pv 522/20/2202, okresný súd po vyjadrení prokurátora, ktorý navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať urobil dokazovanie súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody a ochranného opatrenia a následne vypočul poškodeného A. A., čítal správy a posudky na obžalovaného.

Podľa § 168 odsek 1 Trestného poriadku ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé, vychádza zo skutkového stavu ako bol tento zistený na hlavnom pojednávaní, preto krajský súd nemá proti nemu podstatné výhrady a preto si závery napadnutého rozsudku, ohľadom uloženia trestu obžalovanému, v značnej miere osvojil a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Odvolací súd sa s rozhodnutím okresného súdu stotožňuje, plne naň odkazuje a v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa odvolací súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal. (viď. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018)

K trestu

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelmi tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny

život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 odsek 2 Trestného zákona páchatel'ovi možno uložiť a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 odsek 3 Trestného zákona, trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob páchania činu a jeho následok, na zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, na jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Primeranosť trestu je nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Trest (a osobitne trest odňatia slobody) ako sankcia predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia. Predpokladom účinnej ochrany spoločnosti, teda účinnosti generálnej a individuálnej prevencie, je adekvátnosť trestu za spáchaný trestný čin. Teoretické východiská penológie poukazujú na potrebu zvoliť optimálnu mieru represie, keďže ani príliš mierny, ani príliš prísny trest podľa nej nepôsobia výchovne, ale práve naopak, pôsobia demoralizujúco, zároveň varujú pred tzv. exemplárnym trestaním spočívajúcim v tom, že sa konkrétna prísnosť trestu neodôvodňuje hľadiskom individuálnej prevencie, ale potrebou odstrániť verejnosť ustanovením prehnane prísnych trestov, kde je zintenzívnením represie potlačený moment prevencie. Trestné konanie má sledovať rovnako preventívny a resocializačný cieľ, má totiž prispieť k polepšeniu a náprave páchatel'a. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obvinený páchatel' zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcny postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy.

Zdôrazniť treba tiež, že nielen samotná Ústava SR ako základný zákon štátu v čl. 16 ods. 2 („Nikoho nemožno mučiť ani podrobiť krutému, neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu a trestu.“), ale aj Dohovor o ochrane ľudských práv v čl. 6 („Právo na spravodlivé súdne konanie“) a tiež Charta základných práv EÚ v čl. 4 („Zákaz mučenia, neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestu“) a tiež čl. 49 ods. 3, v ktorom sú zakotvené zásady zákonnosti a primeranosti trestných činov a trestov, ktoré v sebe zahŕňajú bezpodmienečne právo každého človeka na primeraný trest a akýkoľvek zákaz neľudského a ponižujúceho zaobchádzania a ukladania trestov, ktoré v sebe zahŕňa aj zákaz ukladania nehumánnych a neprimeraných trestov. Páchatel'a môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou, zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu, v žiadnom ohľade nemôže trest prevažovať toto bezprávie. (viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 4To/2/2013 zo 16. apríla 2013)

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov základnými ustanoveniami, ktoré súd musí pri ukladaní trestu zohľadniť účel trestu (§ 34 odsek 1 Trestného zákona) a vymedzenie okolností na ktoré musí súd prihliadať pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 odsek 4 Trestného zákona).

Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradí od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (§34 odsek 1 Trestného zákona).

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a a jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (§ 34 odsek 3, odsek 4 Trestného zákona).

Odvolačný súd konštatuje, že okresný súd nepochybil pri postupe v konaní, ktorým dokazoval skutočnosť potrebnú pre ukladanie sankcie. V tomto smere vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočne rozsiahle dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho povesť a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu.

Rovnako v dôvodoch rozsudku dostatočne vyhodnotil, na základe akých myšlienkových postupov dospel k rozsahu poľahčujúcich a príťažujúcich okolností. Správne v tomto smere aplikoval u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. l/ Trestného zákona - priznal sa k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval) a zároveň zistil aj jednu príťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. m/ Trestného zákona - obžalovaný bol v minulosti už viac krát súdne trestaný).

Podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Okresný súd správne uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 1 roka pri vyrovnanom počte poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, pričom ukladal trest s prihliadnutím na § 38 odsek 2 Trestného zákona v nezmenenej trestnej sadzbe 0 až 2 roky. Okresný súd obžalovaného rovnako správne pre výkon trestu odňatia slobody zaradil v súlade s ustanovením § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zároveň okresný súd podľa § 83 odsek 1 písm. c/ Trestného zákona obžalovanému zhabal veci vymenované vo výroku napadnutého rozhodnutia, ktoré obžalovaný v prípravnom konaní dobrovoľne vydal a zároveň vyslovil podľa § 83 odsek 2 Trestného zákona, že vlastníkom zhabaných vecí sa stáva štát. Okresný súd zároveň správne obžalovanému uložil povinnosť nahradiť spoločnosti Lion Group SK s.r.o. škodu v uplatnenej výške 2.000,- Eur a A. A. priznal náhradu škody vo výške 325,20,- Eur a so zvyškom jeho nároku na náhradu škody ho odkázal na civilný proces v zmysle ustanovenia § 288 odsek 2 Trestného poriadku. Takto uložený trest odvolací súd považuje za spravodlivý a primeraný z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie.

K dôvodom odvolania

K odvolacej námietke okresného prokurátora ohľadom neprimeranosti uloženého trestu odvolací súd dodáva:

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 7/2013).

Odvolačný súd sa s takto uloženým trestom plne stotožňuje a to z nasledovných dôvodov. V prípade obžalovaného je potrebné prihliadať na skutočnosť, že sa ku skutku od začiatku trestného konania priznával, svoj skutok oľutoval a na hlavnom pojednávaní urobil i vyhlásenie o vine. Rovnako z výkonu väzby bol hodnotený pozitívne resp. vo výkone väzby má bezproblémové správanie. Obžalovaný svoju vinu priznal, čím prejavil vôľu prijať trest a podrobiť sa jeho výkonu, a tiež po výkone trestu viesť riadny život.

Odvolací súd uvádza, že pri ukladaní trestu obžalovanému súd vychádza z požiadavky primeranosti trestu a jeho individualizácii, preto u každého obžalovaného osobitne pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliada najmä na spôsob páchania činu a jeho následok, na zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, na jeho pomery a možnosť jeho nápravy, čo okresný súd pri ukladaní trestu tak u obžalovaného O. P. urobil.

S námietkami okresného prokurátora ohľadom neprimeranosti uloženého trestu, ktorý nepovažoval za primeraný a postačujúci na ochranu spoločnosti sa odvolací súd nestotožnil.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne podľa § 163 odsek 4, § 170 odsek 6 Trestného poriadku (per analógiám).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.